सर्गः ११ तं न्यमन्त्रयत सम्भृतक्रतुर्मैथिलः स मिथिलां व्रजन्वशी। राघवावपि निनाय विभ्रतौ तद्धनुः श्रवणजंकुतूहलं॥ ३४॥ राघवान्वितमुपस्थितं मुनिं तंनिशम्य जनको जनेश्वरः। अर्थकामसहितं सपर्य्यया देहवन्तमिव धर्म्ममभ्यगात् ॥ ३५ ॥ तौ विदेहनगरीनिवासिनां गां गताविव दिवः पुनर्वसू। मन्यते स्म पिवतां विलोचनैः पक्ष्मपातमपिवञ्चनां मनः॥ ३६॥

तमिति। मैथिलो मिथिलानगरीपतिर्जनकस्तं विश्वामित्रं न्यमन्त्रयत निमन्त्रितवान् किं० मैथिं संभृतक्रतुः संपादितयज्ञोपकरणः मिथिलां व्रजन् गच्छन् वशी जितेन्द्रियः स विश्वामित्रो राघवौ रामलक्ष्मणावपि निनाय किं० राघं तस्य जनकस्य धनुस्तस्य श्रवणाज्जातं कुतूहलं कौतुकं विभ्रतौ धारयन्तौ ॥ ३४॥ राघवेति। जनको जनेश्वरो राघवाभ्यामन्वितं युक्तं तं मुनिमुपस्थितं प्राप्तं निशम्य श्रुत्वा सपर्य्यया पूजया अभ्यगात् संमुखोगतः किं० मुनिं अर्थकामाभ्यां सहितं देहवद्धं मूर्त्तिमन्तंधर्म्ममिव स्थितम्॥ ३५ ॥ ताविति। विदेहस्य जनकस्य नगरीमिथिला तन्निवासिनां जनानां मनः पक्ष्मणः पातं निमेषमपि वञ्चनां प्रतारणां मन्यते स्म किं० विदेहं विलोचनैर्नेत्रैस्तौ रामलक्ष्मणौ पिवतां सादरं पश्यतां किं० तौ दिव आकाशात् गांपृथ्वीं गतौ प्राप्तौ पुनर्व्वसू तारावविशेषाविवस्थितौ॥ ३६॥